

Ptače stawiznički - zelena wopuška

Zawěśće sće w zymje hižo raz wobkedźbowali, kak we wašej zahrodze črjóda zelenych wopuškow picnu chěžku wobsadži. Tuta hłódna bobria wućeri tróšku mjeńše sykorki a čižki. Ze swojimi sylnymi pyskami woběla póčki słónčnych róžow tak spěšnje, zo bělizki jenož tak lětaja.

Tute do wulkeje swójby zybow słušace ptački bydla cyte lěto pola nas. Žiwja so přeważnje z najwšelakorišich symjenjow a su wšudże tam, hdžež móža w kerkach a štomach hnězdźić – potajkim w zahrodach, parkach, wosrjedź sydlišćow a na kromje lisčowych lěsow. Ze stwjelcow a mocha natwarjene hnězdo wupolstruja z pjerkami a kosmami. Mužiki wołaja w nalęcu z typiskim „djuuuuw“ za žónkami. Zelene wopuški lahnu wot apryla hač do julija, druhdy samo dwójce abo trójce wob lěto.

Hdyž je mužik swoju žónku namakał, dyrbi ju přećiwo konkurentam zakitować. Najprjedy jedyn na druheho chutnje hlada a potom započa so w powětře horcy bój wo žónku.